

-antamyónim (d. Opfers) 1; 563,3; havis 840, 239,7; des Agni 917, 14.
 4; des Soma 794,1; -antas stokās 255,2; des Indra 974,5; rá- sutāsas 855,6.
 tham 34,10; yajñám -ānti [n. p.] dróṇāni 142,2; 456,16; apū- 808,13.
 páṃ 871,9. -adbbhis havyēs 217,4; 519,7.
 -at páyas 22,14; 64,6; -ati [N. s. f.] srúc 452,5.
 890,9; 891,8; padám -ati [d. f.] dyāvāpṛthivi vés 239,6; (mádhu) 511,1.
 265,11; havyám 293, 511,1.
ghṛtā-vartani, a., dessen Weg oder Geleise [vartani] von Fett trieft.
 -is ráthas 585,1.
ghṛtā-çcút, a., Fett [ghṛtā] träufelnd [çcút von çcút].
 -útam [m.] svárām 202, -útas [A. p. m.] asmán 7; arkám 1020,10. 1028,5.
 -útam [f.] isam 628,15; -útas [N. p. f.] catāsras 628,16; 1023,1. nábbhas 786,6; dhe-
 -útā [l.] srucā 368,3. návas 789,1; saptā
 -útas [N. p. m.] stokās svāsāras 1028,4.
 255,3; úrmáyas 612,5; grhāsas 844,12.
ghṛtā-çri, a., mit Fett [ghṛtā] gemischt [çri von çri], fettdurchtränkt.
 -is [N. s. m.] átitthis -iyam [A. s. m.] (agním) (agnis) 128,4; sómas 362,3.
 891,2. -iyā [d. f.] dyāvāpṛthivi 511,4.
ghṛtā-snā, a., in Fett [ghṛtā] getaucht [snā von snā].
 -āas [N. s. m.] svarāj -ās [N. p. f.] haritas 666,28. 802,9.
ghṛtā-snū, a., Fett [ghṛtā] träufelnd [snū von snā].
 -úvā [d. m.] keçinā -úvas [A. p. f.] dhānās 240,6. 16,2.
ghṛtā-snu, a., Fett auf dem Rücken [snū] habend.
 -o [V.] (agne) 380,2. 153,1; dyāvābhūmī
 -us ráthas 431,3; (agnis) 838,4.
 948,6; haris (somas) -ū [N. A. d.] átyā 298, 798,45. 3; keçinā 275,9.
 -unā havyéna 493,8. -ūs [A. p. f.] giras 218,1.
 -ū [V. d.] mitrávarunā
ghṛtā-hasta, a., Butter in der Hand [hásta] habend.
 -ā [N. s. f.] idā 532,8.
ghṛtāc, a., für ghṛtā-ác, „der Butter zuge- wandt“, daher 1) Butter in sich fassend, fett- reich, butterreich; 2) von Butterspenden be- gleitet; 3) f. (zu ergänzen juhū), der mit Schmelzbutter gefüllte Löffel, dazu: jūrñín, rátn, sujūrñi, sudyumnā, havismat.
 -āci 1) sárasvatī devī -āciā [l.] 3) 261,1. 397,11; yuvatis 517,6. -ācis [N. p.] 1) juhūas 2) sumatis 264,7. — 664,5; haritas 576,3.
 3) 167,3; 240,1; 302, — 2) giras 521,5.
 3; 382,1; 504,4; 600,1. -ācis [A. p.] 1) (dīças) -ācim 2) dhīyam 2,7. — 965,2. — 3) 559,2.
 3) 253,2; 896,1.

(**ghṛtāna**), **ghṛtā-anna**, a., dessen Speise [āna] Butter ist.
 -as — pavākās (agnis) -ō [V. d.] (mitrávarunā) 519,1. 508,8.
ghṛtā-vṛdh, a., des Fettes [ghṛtā] sich er- freuend [vṛdh von vṛdh].
 -rdhā [d.] dyāvāpṛthivi 511,4.
ghṛtāsuti, a., dessen Trank [āsuti] fette Milch oder Schmelzbutter [ghṛtā] ist.
 -is (vīṣnus) 156,1. -ī [N. d.] samrājā (mitrá-
 -ī [V. d.] indrāviṣṇu vārunā) 136,1; 232,6. 510,6.
ghṛtāhavana, a., dessen Zugießung [āhavana] die Schmelzbutter [ghṛtā] ist, dem die Schmelz- butter zugegossen wird.
 -a agne 12,5; 45,5. -am jātavedasam (a-
 gñim) 683,5.
ghṛṣu, a., lustig, ununter, wild [v. ghṛs=hr̥s].
 -us vānsagas (ahīçúvas) -ō [L.] miðhé 487,4. 970,3.
 -um mārutam ganām 64, 12; sākḥāyam 853,6.
ghṛṣvi, a., dass. und 2) erfreuend, erfrischend.
 -e agne 298,13. (vīṣabhāsyā); 459,12.
 -aye vas çārdhāya 37, — 2) vājasya 609,2
 4; mādāya 673,12; (neben sthāvīrasya).
 728,1; 714,8. — 2) -ayas marútas 85,1;
 vājāya 328,6. 9. 166,2; sōmās 733,1;
 -es von Indra 280,1 813,8 (gāvas).
ghṛṣvi-rāddhas, a., erfreuende Gaben habend.
 -asas marutas 575,5.
ghorā, a., 1) furchtbar, grausig, vgl. ghorā- caksas und ághoracaksus; daher 2) scheu- einflössend, ehrfurchtgebietend; 3) n., das grauenenerregende Werk, Zauberwerk.
 -ās (indras) 544,2. -āsas 2) 918,3; (ādityās) 582,13.
 -ām [m.] 2) (indram) -ānām 2) (marútām) 203,5; áçvam (sōmam) 169,7.
 801,4. -ām [n.] 2) mánas (in- -e [V. f.] 2) jāye 921,1.
 drasya) 536,6. -ā [f.] 1) sāmrtis 312,
 -ēna [n.] 3) 860,14. 17. — 2) sárasvatī
 -āsya 2) (agnés) 302,6. 502,7.
 -ā [d.] 2) (mitrávarunā) -āya 2) púrāmdhiā 701,
 508,4. 15.
 -ās 2) (marútas) 167,4; áñgrasas 934,10.
ghorā-caksas, a., der grausige [ghorā 1] Augen [caksas] hat, grausig blickend oder aussehend.
 -ase brahmadvīse 620,2.
(ghorā-caksus), a., dass., enthalten in á- ghoracaksus.
ghorā-varpas, a., ehrfurchtgebietende [ghorā 2] Gestalt habend.
 -asas [N. p. m.] marútas 64,2; 19,5.
ghoṣa, m., „Geschrei, Getöse“ [von ghuṣ], namentlich 1) Schlachtgeschrei; 2) Lobge- schrei (einer Menge); 3) Gebrüll des Büffels (Agni); 4) Stampfen oder Wiehern der Rosse; 5) Rasseln des Wagens; 6) Getöse der Press-